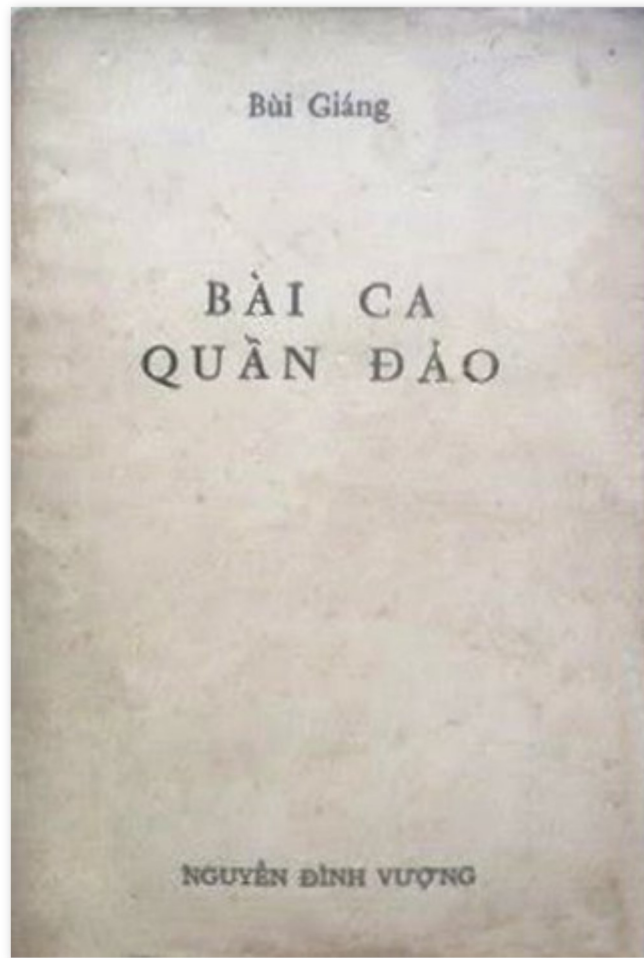

Bùi Giáng

Bài Ca Quần Đảo

MỤC LỤC

Quy lai
Ngày tân cư
Mịch phượng tung
Tiền chân
Ngẫu nhĩ bên đường
Chiều Sài Gòn
Chiều chiều (I)
Tặng một khu rừng
Lá bay năm mới
Phố thu dịch chuyển
Ghé chân
Em Mọi ôi hôm qua
Sang mùa
Sáng Sài Gòn
Đêm Sài Gòn
Trở về Chợ Lớn
Chuyện giữa phố
Chân đi
Nói với tuổi ham ăn quà
Nói với tuổi đi tu quá sớm
Mai sau ở chùa
Vĩnh viễn đi tu
Tuy nhiên
Không thuộc bài
Lá cỏ lò gồ
Ở trong hang
Đêm sang đông
Đêm lễ hội
Đêm ký ức
Chè hai
Quán phở cô nương
Tặng bà trời
Giai nhân viếng chùa
Gầm rầm
Tỳ tử ngủ
Mọi em em Mọi
Chiều đông
Cổ sử mai sau
Cổ lễ (I)

[Quy lai ↑](#)

Đường vui giấn bước đề huề
Mộng sầu rót hột hai bẻ đầy vai
Sầu lên chất ngất một ngày
Sa mù tháng chạp sau này còn rơi

[Ngày tân cư ↑](#)

Vội đi trong phút dùng dằng
Nhìn khe nhớ suối suối hằng nhớ khe
Tóc buông hàng liễu hai bẻ
Xoã vai từ độ sơn Khê điêu tàn
Phố phường dựng bóng góp vang
Suối khe hồi phục hai hàng liễu buông

Bóng vàng hoe ở cuối hương
Cây hằng trở ngọn môi hương tà huy

[Mich phương tung ↑](#)

Ùn lên ngọn nước bốn mùa
Núi phơ phát tuyết cổng chùa tịch liêu
Hai hàng phương đồ giấu liêu
Từng cơn quạnh quẽ nắng chiều rỉ hoen

[Tiến chân ↑](#)

Thác đi lên ngọn núi già
Sông đi cuối bến giang hà gọi nhau
Người đi vết tạnh mùa sau
Nguồn xô dạt sóng mưa mau bãi chiều

[Ngẫu nhĩ bên đường ↑](#)

Các em đầu đội vai mang
Tiếng kêu rào rạt mùa lan sang mùa
Anh đi cây bút vẽ bùa
Chào em như mộng my thừa thãi dâng

[Chiều Sài Gòn ↑](#)

Vội vàng mưa rót hột mau
Nắng đi vội vã rót màu lang thang
Ghé qua ngẫu nhĩ đôi hàng
Chào thừa hấp tấp thoái tàng u hoa
Ngày mai dâu biển ghé qua
Làm ghi vắn một chút quà bình nguyên
Gửi trao ngàn ấy sương phiền
Bình minh xuân mọc qua miền trắng lu

[Chiều chiều \(I\) ↑](#)

Một toà hun đúc khói diên
Lửa cuồng u giẫy thiên nhiên hoe vàng
Sơ khai hỗn độn hai hàng
Dâng tờ giấy lục buộc rang ngày qua
Chiều nay ở phố quan hà
Gửi phường kết tập quận nhà năm năm
Ghé qua lễ hội đêm rằm
Đốt tờ chênh mảng u tầm tương ma
Đêm tàn mộng mị trời xa
Đêm dài bất tận hằng nga hội đàm

[Tặng một khu rừng ↑](#)

Đất còn oán hận rừng cao
Đất đi thương nhớ sông nào lưu ly
Đất về ở một phen này
Bên yêu đào cũ nhớ ngày sau xa
Đất đi ở với giang hà
Sông đi về ở với toà rừng kia
Đất còn oán hận đêm khuya
Mây buồn bã mãi bên rìa bóng đêm
Sông ôi em ở đầu ghềnh
Mang sa mù xuống bên thềm mây bay
Đất còn đầy đủ hai vai
Gánh sầu phơi dựng những ngày cho đêm

[Lá bay năm mới ↑](#)

Lá bay trên ngọn lam từng
Lá bay xuống phố cho vùng cỏ thơm
Chị em nguyên đán hội đầm
Lá bay như thể biết làm sao đây
Chị em năm mới bước dài
Trời thanh thiên mở mộng dài thể ru

[Phố thu dịch chuyển ↑](#)

Người sẽ bảo sự đời từ đó
Sẽ bắt đầu đó sự đời đây
Hồn con giế lên đường sương có độ
Phố hoàng hôn thôn lục ở nơi này

Người sẽ bảo sông đi từ độ
Sông đã lam vì sóng lục đã lam
Bờ bên tía vàng hoe sương lục nhỏ
Giọt hoàng hoa thạch lựu đã lên đường

Chú sẽ bảo rằng bến lam bờ lục
Thím lên đường đi chợ phố phồn hoa
Phường ở phía bên kia sông uốn khúc
Ở trong hang con vịt gọi con gà

Con gà vịt con ngỗng trời con thỏ
Con dê choai hoa cà tía con hươu
Con buồn ngủ lên bờ tìm quán trọ
Gió đưa con du nhạc đón con tầu

Con thuyền liểu ở bên bờ đưa đầy
Đón con em con út con bé choai
Con bồ bịch băng khuâng con buồn ngủ
Con chiếu giường duỗi mộng khắp chiêm bao

Buồn Thu Phố suốt xuân xanh phơ phất
Sầu Phố Thu bến lục toả sương mờ
Xuân mười sáu suốt bến xuân chìm tắt
Một bài thơ gieo suốt tự bao giờ

Con ở lại ải quan làm cổ tái
Đón quan hà về quan ải cuối trường

Chờ con ngựa đầu thai về núi đá
Vách u hàn nham thạch rét run run

Nhìn xuống bến sông thu sầu Thu Phố
Mùa Dã Man hoa cỏ giầy hoe vàng
Rừng Cô Tịch từ đầu xuân đã dọ
Suốt tinh sương châu thổ hận khôn hàn

Tràng giang rộng ngược xuôi dòng lặn đận
Sóng lim dim thu dần dỏ thu trùng
Thù tặc dạ tả diêu man đại mạn
Thảng như hà nha xỷ nhĩ như xung

Trùng ngữ tận chi ngôn chồn ngữ ngụ
Chồn Sa La về sa mạc đười ươi
Sầu Châu Chấu chết ruộng nương đồng lúa
Riêng một lần nói một lờ mười mười

Ồi con giế con đế mền tự tử
Con giế xanh con giế lục giế vàng
Con tề vật trang chu con bướm bự
Con vô vi lão tử toét tuềnh toang

Con chó má nhà ma con bố lão
Con điều tàn thy dựng bến trung niên
Con khỉ đột làm đười ươi áo não
Con võ vàng phế lụy trận mê điền

Con bệnh viện biên hoà cuồng đại mở
Con hàng rào chắn gió chặn cây sương
Con nằm khóc nửa đêm sông bến dọ
Con xoay vần về nước đục khe mương

Bến tang hải bờ ta bà tả biển
Bến tang thương tưởng niệm Thệ Đa Rừng
Bến bờ bến bến lam sơn lục biển
Bến Sầu Đông man đại luống bao từng

Đêm buồn ngủ vẫn năm canh thao thức
Nhà ma ôi cửa quỷ gọi lên đường
Suốt bờ bến tràng giang xuôi ngược giục
Không bến bờ về đại hải vô phương

[Ghé chân ↑](#)

Anh đi gió trút đổ ngàn
Rối tung râu tóc áo vàng thướt gươm
Nghiêng mình sáu cõi sầu vân
Xa từ viễn ngàn ghé chân lâu hồng

[Em Mọi ôi hôm qua ↑](#)

Em mọi ôi hôm qua anh hỏi em
Em hỏi anh rằng anh hỏi em
Em mọi hôm nay anh hỏi em
Em mọi ngày mai em đi đâu

Anh viết lằng nhằng mãi một lời
Viết lem luốc lắm nói lồi thối
Em mọi vui lòng đừng nghe nói
Đừng đọc bài thơ ngớ ngẩn này

Phố phường anh ở rất lâu năm
Chẳng thể nào quên chuyện núi ngàn
Mỗi năm mỗi nhớ em nhiều nữa
Càng nhớ càng không biết nói gì

Mỗi năm chẳng biết mỗi bao năm
Hằng tháng hằng ngày hằng mỗi đêm
Sức tỉnh giữa khuya nghe mộng mỵ
Dâng tràn năm tháng ngập đêm tăm

Bài thơ anh gọi khắp giai nhân
Hoàng hậu nữ vương mọi nữ thần
Mọi tiên nga múa khắp cổ lục
Mọi mọi đều là em mọi thôi

Anh nói lem nhem khắp phố phường
Bài thơ anh viết khắp ngã đường
Anh viết khắp trời cho mây gió
Và cho mặt đất khắp mù sương

Khắp khắp đều là mọi của anh
Mọi ôi Em Mọi ạ hà thanh
Kim cương phùng khánh và brigitte
Marilyn Là Mọi Của Anh

Tuy mọi hồng nhan chẳng thể nào
Được như Em Mọi chút chi nào
Nhưng cũng tạm gọi là có thể
Gọi bữa Duy Nhất Mọi chứ sao

Gọi mãi hoá điên dại mất rồi
Mọi ôi Em Mọi thể là thôi
Bình sinh cho tới suốt bình tử
Bài thơ vẫn chẳng nói nên lời

[Sang mùa ↑](#)

Lục châu lục quận lục quần
Lục hồng lục tía lục từng đoá hoa
Thênh thang Lục Tỉnh Giang Hà
Thừa Thiên nhớ bến tỉnh Hà Năm Xưa
Tà xiêm phơ phất Gió Mùa
Áo cô thiếu nữ nô đùa Sang Xuân
Cuối năm sang bến chào mừng
Đầu năm nhớ mãi một vùng cuối năm

[Sáng Sài Gòn ↑](#)

Tặng Vũ Khắc Khoan

Đi về chếp nốt tờ diên
Một qua mai một một tiền diện đi
Đường vui gió giục hai bề
Mộng buồn rớt hột hai bề cả hai
Làng xa tỉnh lỵ nhớ ngày
Nhìn sương nguyệt rộng thu dài đã man
Ngã ba ngầu nhĩ khôn hàn
Dừng chân chợt ngó phố quàng vai xuân

[Đêm Sài Gòn ↑](#)

Một qua đường một qua sông
Một qua bến một qua đồng cỏ xanh
Liên đêm mộng my yên lành
Bình tâm chúc phúc một ngành cỏ hoa
Đường vui ký ức giang hà
Đường xa lẳng lắc chan hoà lẳng quên
Rừng thưa thấp thoáng hiền thêm
Dừng chân khoảnh khắc sương ghềnh vi vu

[Trở về Chợ Lớn ↑](#)

Một ngành cỏ mọc rể hoa
Mở hai hàng một mở qua ba ngành
Mở hai một mở cung thành
Mở về phố chợ lớn thành thị em
Một đi đứng gió bên thềm
Một qua rặng bóng về trên hình hài
Muộn màng mở một ra mai
Mai càng chậm trễ rũi may âu là
Một mai mai mốt một là
Mốt qua giờ ngọ mai là hôm nay

[Chuyện giữa phố ↑](#)

Cô nương như Mọi Trên Ngàn
Mọi dăng như nguyệt thu dần thình không
Khe rừng hoa cỏ mệnh mông
Loạn màu khu vực bão giông giang hà
Ngọn ngành nước mọc mười ba
Trăng lu mười sáu trao quà đã man
Chùm sao sái diện thật vàng
Vân thiên chín bộ muộn màng bay qua
Suốt miền mộng my đơm hoa
Cõi bờ mọc cỏ hy nga hoe vàng
Thần đi cuối ngọn Điều Tàn
Chết từ giữa phố khôn hàn ngó nhan

[Chân đi ↑](#)

Tặng Sương Biệt Ly

Chân đi mười bận chín lần

Biển trao nhịp thở cho rừng về khe
Chân đi lễ hội đầu hè
Cuối trang phượng hạ khe về đầu trường
Chân đi tuế nguyệt u buồn
Nửa sương mở ngọn nửa nguồn mở hoa
Chân đi mọi ở giang hà
Bước đi mọi ở quan hà ly bồi
Đầu khe lá cỏ phai rồi
Đá vang tiếng ngựa bên lời biển non
Rừng phong thu đã thịnh phồn
Chân đi mười bận chín còn so le

[Nói với tuổi ham ăn quà ↑](#)

Quà ngon như khế ngọt chanh
Đắng như đường mía ngọt thành ra chua
Mai sau em sẽ ở chùa
Tu hành rất mực của chua càng thềm

[Nói với tuổi đi tu quá sớm ↑](#)

Sinh bình đầy đủ trăm năm
Lúc đi duỗi dọc lúc nằm duỗi ngang
Bình sinh đầy đủ một ngàn
Biển dâu lớp ngập lớp tràn ngập theo
Đi tu sớm hút chiều heo
Biển dâu càng giẫy ngược trào ngổn ngang

[Mai sau ở chùa ↑](#)

Mai sau sẽ ở chùa chiền
Giấc đau đớn mộng luy phiền như lai
Chép câu đầu bãi bến dài
Lộn đầu ra cuối những ngày thu vang
Chép câu tội lỗi u hàn
Chép đầu lộn cuối lãnh hàn trang đi

[Vĩnh viễn đi tu ↑](#)

Đi tu vĩnh viễn giữa đời
Rủ rê dâu biển dưới trời cũng tu
Duy nàng tiên nữ họ Thu
Tên Trạng Giang Phượng tóc nâu bi hùng
Riêng nàng mộng mỵ nấu nung
Nàng tu hay chẳng cũng không hề gì

[Tuy nhiên ↑](#)

Tuy nhiên con mắt từ bi
Của nàng rất mực vẹn nghì là tu
Tu là Thu vậy ấy Tu

Của Thu Trang vậy ấy Tu Thu Hà
"Thu Hà" thu huệ thu nga
Thu ngà ngọc giấy thu loà xoà gieo
Thu mê sáng tóc bay vèo
Điền vài lúc thử cuồng theo đôi lần

[Không thuộc bài ↑](#)

Người lơ đễnh học không thuộc bài
Người một hôm đếm một ra hai
Bà hiệu trưởng khát khe ghê lắm
Cô giáo viên nhìn quá vắng trôi dài

Người từ già một hôm trái đất
Nhớ nhung ôi đừng theo dõi gót người
Người một kiếp mang bình sinh nặng nhọc
Một sinh bình tuế nguyệt tiếp theo đuôi

Người bạn ạ tôi chào lời tạm tạm
Khổ vô ngần từ lúc lọt vành ra
Chào cõi đất những mù giăng nắng râm
Với tình yêu trôi tuột suốt giang hà

Người lơ đễnh những bình sinh lỡ dở
Những máu me và xương xẩu xương da
Người cắp sách tựu trường người đi chợ
Người nhin cơm cho em đại ăn quà

Người biết lắm những người sinh ra trước
Kẻ ra sau và kẻ nữa sau ra
Dòng sinh tử suốt a tăng kỳ kiếp
Gọi máu me về quốc độ ta bà

Người buồn ngủ lắm phen đau xót lắm
Người lênh đênh mơ tưởng niết bàn nào
Người thương nhớ những mù sương thăm thăm
Những bão giông về dựng bóng yêu đào

Người buôn bán từng con chim con cá
Con sơ sinh và con luống bạc đầu
Người hốt hoảng "thôi thôi, sợ lắm ạ
Đâu dám còn nuôi chim cú chim câu"

Người thỉnh thoảng đánh ván bài xì lát
Xì đã man làm lỡ bột hư đường
Người thiếu nữ điểm trang hồng lệ mắt
Sầu đã man vây bủa mộng khôn hàn

Người lơ đễnh suốt bình sinh bỡ ngỡ
Tới sinh bình tử diệt tử sinh vong
Người tay với bắt hờ bông phượng đỏ
Người phở xanh cây lá rụng xoay vòng

Người thương nhớ những hình xa tượng vắng
Những mùi hương thể dựng cổ hy nga
Về cổ nguyệt trang đầu xuân cay đắng
Thu sắt se chanh khế giám chan hoà

Người lỡ khóc những lông đầu tuyết phủ
Người lỡ than lệch lạc những chùm bông
Những vườn tược lất lay sương trút giữ
Những trái vàng vẫn thực giữa thâm đông

Người ấy ọ ọ ời ờ ọ vậy
Ầy là là lời tạ tiếng buông rơi
Người chẳng sẽ đáo cùng sao thế ọ
Người là gì ời kẻ hỡi ai ời

Người viết mãi một màu xanh cho cỏ
Người viết hoài một màu cỏ cho xuân
Người sẽ chẳng biết làm sao vẽ rõ
Một màu xanh cho sóng lục lên hồng

Cổ hương ọ cổ sương về cổ độ
Gặp tương lai từ quá khứ đi vòng
Về hiện tại vì vu con én múa
Thiếu quang đi trong khoảnh khắc mơ màng

Về cổ nguyệt gọi cổ hương cổ hận
Tôi thừa em lời cảm tạ thế nào
Sầu lỡ đại mộng cuồng đi lặn độn
Dù-sao-thì dù-sao-vẫn thế sao

Tôi đi khắp ruộng đồng xa lạ
Mang sương mây khách địa lên đường
Trời xa lạ thơ ngây sương cỏ lá
Những trận chào từ thần mộng vô phương

Người biết lắm tôi học bài không thuộc
Cũng ngu ngơ như người chẳng thuộc bài
Bà hiệu trưởng đuổi tôi đi mất hút
Trong đêm tàn vang bóng mộng quy lai

Tôi nằm ngủ mơ thấy nhiều chuyện lạ
Giữa nam triều nghe bắc khuyết vì vu
Tôi bảo gió rằng đã nghe tất cả
Gió bảo thầm rằng tất cả như thu

Và như bóng như vang trong giấc ngủ
Trong giấc mơ thấy tỉnh giấc mơ màng
Mà chẳng hiểu thế nào là tỉnh
Và có cần nhìn thấy huệ như lan?

Và có thể nhắm hoài hai con mắt?
Một bình sinh nghe gió chạy lên đàng
Mù sương xuống ở cuối mây lặng ngắt
Trận cuối cùng trút giữ bóng theo vang

Mưa nguồn cũ quá xa rồi một trận?
Ồi xuân xanh vĩnh biệt như thế nào
Bà hiệu trưởng giải giùm cho tường tận
Trận cuối cùng mộng huyền mỵ chiêm bao

Những cô giáo sinh tồn trên mặt đất
Bước chân đi không gõ nhịp sen hồng?
Bài học thuở ban sơ tôi không thuộc
Ở nơi nào lục tía sẽ đâm bông?

Dường như đã có lần thơ quả quyết
Từng có phen như thác lũ mưa nguồn
Lời chất vấn đã hàm dung giải đáp
Cơn tuyết trù kỳ vọng trận mưa tuôn

(Mưa có tạnh nhưng chân trời còn mãi
Những giọt sương là lệ ở trong mây
Giòng sông đi cho nước nói ngàn ngày
Rằng biển rộng không bến bờ em ạ)

[Lá cỏ lò gồ ↑](#)

Nước non nằm ngủ ly bì
Bỏ sông xứ sở giấy thì nước non
Nguyệt đầu núi nguyệt đầu non
Trường giang ngậm bóng nước non giang hồ
Biển rừng sóng giấy lá khô
Rừng đi trong lá biển lò gồ kêu
Rừng Mông Rô lá mông rêu
Biển Brigitte lá rừng vèo lò gồ
Thu nay tận xứ đi vào
Bóng vang ải bắc yêu đào trời tây
Gót chân giữa phố một ngày
Qua bờ biển lục gặp bầy gấu xanh

[Ở trong hang ↑](#)

Cây hằng trở lá cuối hương
Mắt xanh vẫn thực môi hương vẫn thu
Vườn hoa khu vực tít mù
Con chim đầu ngọn sa mù tây nam
Xuống khe tìm biển hội đầm
Rừng mây nham thạch dựng hàng trơ trơ
U tầm tận xứ tình mơ
Con chim từ Chóp Bàng Quơ bay về
Ngọn Sa Mù mộng cuối mê
Xuống hang xây dựng một bề trong hang

[Đêm sang đông ↑](#)

Đêm thần máu động cuồng ca
Tờ diên hoa giấy thiết tha lên mùa
Một vùng hồng nhứt sơn nhai
Nịch trầm hải đế như lai vô trù
Giữa đêm thuyền đắm thiên thu
Giữa ngày triều vũ sương phù du bay
Chim kêu sớm, liễu ngân dài
Hoàng hôn gió giục mộng tài tử qua
Đêm thần máu động cuồng ca
Đêm mùa lễ hội đêm già nua đêm
Đêm dâng cổ lục mỗi mầm
Đêm dòi phương cáo êm đêm sang đông

[Đêm lễ hội ↑](#)

Đêm mùa lễ hội chờ mong
Đêm chong mờ ngọn hoa lồng sử xanh
Đêm cổ lục đêm tân thanh
Đêm vàng liệp hộ nảy ngành kim thoa
Đêm dàn cầm lệ kiều sa
Đêm mưa nguồn dội màu hoa trên ngàn
Đêm Hồng Lĩnh động quan san
Đêm tàn cầm nguyệt thu dần viễn nhai
Đạp thanh đêm tảo mộ dài
Gần xa nô nức nét ngai nga my
Đêm phường phố điểm uy nghi
Đêm thôn nùng đậm làng thi triển hoài
Đêm Bé Chì mộng đầy vai
Đêm Xuân Mười Sáu chờ ngày mười lăm
Nguyên tiêu đêm lạnh sương đồng
Chào Thu Lục Tỉnh tấm lòng Tam Giang
Đêm sầu ca sỹ bước sang
Chào em như nguyệt thênh thang đêm rằm
Chào bình minh giã bóng tăm
Quà nguyên đán giục đầu năm cho ngày

[Đêm ký ức ↑](#)

Đêm dừng thành thị thể dân
Thành thân phố hội thanh tân láng giềng
Thôn làng điệp điệp tri diên
Đêm sầu Bắc Khuyết triển miên Nam Triều
Đêm gào địa hạt hút heo
Địa phương ký ức đuổi đeo tự tình
Thừa Thiên kỷ niệm hành trình
Đồi tranh Bình Trị thỉnh linh khổ đau
Gió rừng Hà Tĩnh khát khao
Đêm mừng Hồng Lĩnh điệu chào nguyên xuân
Gót đi vạm lý vang lừng
Ngựa về núi đá chín tầng đầu thai
Gót đi vạm đại di hài
Bão giông tuế nguyệt triều Ngày Hy Nga
Doanh Hoàn Thế Dạ âm ba
Đêm trường phát tiết anh hoa ra ngoài
Tiếng vàng khê dặn bán khai
Nguyệt triển tích lục phong lai tham hồng
Đêm dừng cuối ngọn thần thông
Sầu dâng Tam Muội phiêu bồng Sa La

[Chè hai ↑](#)

Chè hai tờ dọc mắt xanh
Mây râu phổ nội sương ghềnh phố ga
Sương xanh từ mắt chè ba
Mây râu tờ dọc phồn hoa nội tàng
Tiền căn đứt cuộc do loan
Phượng ôi còn mắt một làn yêm lung
Giữa đêm hội diện vô cùng
Mắt xanh tờ dọc hoa dung nghiêng đầu

[Quán phở cô nương ↑](#)

Ghé qua quán phở phen này
Ruộng nương tơ cổ mỏng dày cô nương
Phường qua phố bỏ bên phường
Phố qua mộng bỏ cho phường phố chơi
Tinh sương nguyệt mọc trăng mờ
Nguyệt lam trăng lục sương ngời dòng ngân
Ghé qua phường vấn thì trần
Phố thân tri lịch hành trần hồng hoang
Phố thơm hương phở phường vàng
Dâng mùa lễ hội muện màng chiều hôm
Hoàng hôn niệm tưởng hôn hoàng
Hồi quy lai nguyệt phục tràng cổ nguyên
Nhớ nhung lộn cỏi ra miền
Gọi làm nương tử ruộng tiên xa trời
Hai chân phường phố dịch đời
Phố đi phở bún phường đời nếp than
Phố đi bún nguyệt bao hàm
Phường đi phố tuyết sương lan ngậm vành
Cô nương lục ngọc ngà thành
Hành du di lịch hà thanh nhiên ngà
Tha nhiên quận quốc tha đà
Tha trường khách địa tha sa lâm triều
Tha nhiên trường khách trần nhiều
Tha phường phố phở pha nhiều ớt cay
Tha tương giấm thịnh phồn thai
Tha nung nhị mật phơi mai băng toàn
Tha hàn cốc úc lãnh nham
Tha u hác tận tuyết tàng ẩn nhai
Tha hình thể lệ phong lai
Thành thân phong quận châu quai nhai quần
Tha thần quần giục tà huân
Tha quần thần giấy tình xuân my toà
Thập thành công lực mù sa
Tha hành lịch tận tình nga nguy thần
Cô nương kỳ vĩ xoay vần
Lò Gõn khai khai anh thần thiên thu
Gió Bờ Liễu
Giấy Phù Du
Gió dlan nhị nguyệt sa mù nhưỡng phơi
Gió Miêu Cương giục giả lời
Hồn sa mạc ngoại trang đời đầu non
Đầu Núi Lộng
Nguyệt Soả Ngồn
Đuôi rừng rìa núi mép mòn cuối trường
Cồn Đất Trắng
Mở Hoa Sương
Giọt hoe vàng gọi cỏ hương lên màu
Hoa Ngàn mộng ủ sương thâu
Cồn sương đất trắng nhớ nhau bao lần
Ghé phường phố gọi lâm râm
Hỏi tô hủ tiểu thành phần phương lan
Hỏi tô phở tái dồn làn
Mấy thân thu mỏng giấn ngàn mấy hoa
Hỏi bước vào
Hỏi bước ra
Hỏi câu chất vấn mà ra gọi rằng

Hỏi lần tao ngộ dưới trăng
Chừng như cỏ rậm bảo rằng giậu thừa
Bình nguyên mọc ngược bốn mùa
Về sương cảm nguyệt khôn ngửa đầu đầu
Em mọi nhỏ
Mộng chưa sâu
Kẻ đi suốt xứ nhớ đầu tiên trường
Đôi phen mọi tấm suốt nguồn
Đôi phen mọi có ở trường đôi phen
Tuy nhiên ngôn ngữ nói rằng
Lời chưa nói vẫn lời hằng đã trao
Còn lựa hơi thở miệng đào
Hôm qua kỳ mộng giọng nào đã nghe
Ngày sau chuyện cũ nắng hoe
Rừng thiêm thiếp ngủ gió về trong sương
Tàn canh với mộng đêm trường
Những em mọi với mán mường nín thính
(Triền miên ký ức u tình
Chiều xanh hải đảo sóng bình bông mây
Mùa xuân hiện giữa ngàn mai
Nguyên hình Em Mọi trên ngày phù du)

[Tặng bà trời ↑](#)

Anh xin trời đỡ đỡ xanh
Non sông cứ tím cho anh điêu tàn
Con người quốc sắc đi ngang
Mùa thu đuổi dọc em càng thêm xinh

[Giai nhân viếng chùa ↑](#)

Mỗi năm bánh trái lên chùa
Bốn lành mỗi tháng một mùa mỗi năm
Mỗi ăn uống mỗi ăn nằm
Mỗi tơ uống tuyết mỗi tầm ăn dâu
Thu hằng mỗi giết mộng đầu
Mỗi trang thành lệ mùa ngâu chùa chiền
Thập thành lải gối thiên tiên
Thần than thở đất mang phiền tặng nhau
Phật sầu bi hỷ trước sau
Hỏi khan cảm nguyệt trút mau trường quần

[Gẫm rằng ↑](#)

Gẫm rằng đá núi khát khe
Bỏ tôi ở lại lắng nghe rừng già
Cọp về beo gấu điều tra
Thị thành đồ vỡ thành ra phố phường

[Tỳ tử ngủ ↑](#)

Tỳ tử ngủ bên trường đèo cỏ
Gió xuân xanh trút gió cho xuân

Vi vu mép dựng rìa rừng
Ồi tỳ tử ngủ mộng lừng phát phơ

Gió hây hây qua bờ một lúc
Thổi lan man mỗi phút mỗi phen
Mỗi phen phút mỗi thường hằng
Mỗi phôi dựng mỗi màu măng tơ mảnh

Tỳ tử ngủ xuân xanh lấm lức
Ngủ yên hoa vân nguyệt lim dim
Ngủ vắng nhật mộng theo chim
Chóc vi vu suối ngành sim lục vàng

Tỳ tử ngủ muôn vàn mọi nhỏ
Mọi Đầu Non Cuối Cỏ Đèo Trông
Mọi Màu Hoa Mọc Trên Nguồn
Mọi Xuân Nguyên Thuỷ Muôn Vàn Mọi Em

Tỳ tử ngủ thân mềm thể mọi
Gió xuân xanh man dại thổi qua
Mọi Em Em Mọi La Đà
Em quên lãng mất
Anh là anh em

Tỳ tử ngủ Mọi Em Em Mọi
Cũng ngủ theo là thói thường mà
Anh về ký ức gọi qua
Mọi ôi em Mọi sơn hà của anh

Anh điên dại vì anh mê mãi
Rất mãi mê sợ hãi rằng em
Đã đi đâu mất cuối ghềnh
Rừng hoang vu giập bên thềm nhà ma

Về cửa quỷ chào Sa Mạc Quỷ
Tới nhà ma hỏi Mạc Sa Ma
Rừng ôi Mọi Nhỏ Sơn Hà
Dừng nghe Lưu Ngự nhà ma điều tàn

Nghe Cư Trú bàng hoàng lưu ngụ
Dừng nghe lưu cư ngụ rã riêng
Nếp nền phong vận vãn thiên
Mọi Sơ Thuỷ Mọi tự tiền kiếp qua

Tỳ tử ngủ sơn hà thêm thiếp
Ngủ lãng quên trùng điệp tang thương
Ngủ yên Mọi Đã Lên Đường
Nghìn Thu Cổ Lục
Khôn Mường
Tượng
Ra

[Mọi em em Mọi ↑](#)

Mọi Là Em Mọi Sơ Xuân
Ban Sơ Núi Đỏ Chào Mừng Non Xanh
Giữa Đêm Sa Mạc Biên Thành
Mọi Reo Cung Bạc Cầm Canh Rú Rừng

Mọi Em Riêng Một Luống Từng
Chào Nhau Mọi Đã Vô Cùng Mọi Em
Trên Ngàn Mọi Mọi Mọi Em
Màu Hoa Nức Nở Đầu Ghềnh Cuối Truong

Hai Mươi Năm Mộng Suối Nguồn
Phát Phơ Tóc Trắng Sầu Buồn Về Chiều
Cổ Nguồn Dằng Dặc Hoang Liêu
Hai Bờ Xa Cách Xế Chiều Tà Huy

Nước Non Trùng Ngộ Vô Kỳ
Mọi Xa Vắng Mãi Nhu Mỳ Mọi Xa
Giữa Đêm Mật Niệm Giang Hà
Từ Vô Lượng Mọi Tâm Hà Giang Tâm

Từ Bi Mọi Tiếp Âm Thầm
Lời Reo Như Mộng U Trầm Như Trang
Mọi Về Mỹ Huyền Mê Man
Chiêm Bao Mọi Suốt Mấy Tràng Giang Xa

Mấy Non Nhạc Mấy Sơn Hà
Mấy Thời Tiết Rụng Mấy Sa Mù Vèo
Mấy Lâm Tuyền Giây Hút Heo
Mấy U Nhai Cốc Mấy Đèo Ải Truong

Mấy Mệnh Mông Lệ Rẫy Ruồng
Mất Khô Cắn Khóc Cổ Nguồn Vắng Tanh
Mọi Đi Đầu Gió Cuối Ghềnh
Mọi Đi Biệt Tích Còn Nên Nói Gì

Mọi Về Ứng Mộng Lâm Ly
Mọi Vang Bóng Rộng Từ Bi Âm Thầm
Mọi Nhìn Hồng Lệ Lặng Cầm
Mọi Đưa Mắt Mọi Nhìn Không Phải Nhìn

Mọi Rừng Thiêng Khóc Máu Tim
Mọi Nham Thạch Rã Mọi Tim Rụng Rơi
Mọi Về Cũng Thế Mà Thôi
Mọi Không Đủ Mọi Mộng Đời Đi Hoang

Mọi Nằm Máu Chảy Lang Thang
Mọi Vội Huyết Lệ Mê Man Sinh Bình
Mọi Còn Thoi Thóp Âm Thanh
Mọi Trùng Sinh Cũng Như Hình Thừa Dư

Mọi Châu Quận Mọi Nát Nhừ
Mọi Sầu Mạt Thể Mọi Từ Biệt Thân
Mọi Đi Sử Lịch Xoay Vần
Mọi Ban Cấp Chỉ Một Lần Mà Thôi

Mọi Dừng Một Lúc Giữa Trời
Mọi Dâng Thống Khổ Cho Đời Mọi Qua
Mọi Từ Giữa Bước Chân Ra
Mọi Hình Thành Tượng Màu Hoa Trên Ngàn

Mọi Đi Phẳng Phất Một Làn
Hương Dâng Nghi Ngút Màu Lan Mưa Nguồn
Mọi Gieo Rớt Hột Lá Cồn
Mọi Sầu Phát Tiết Dập Dồn Mù Sa

Mọi Đi Phơ Phất Mái Nhà
Thanh Hiên Đón Mọi Ngắt Toà Thiên Nhiên
Mọi Về Dựng Bóng Thuyền Quyên
Màu Thiên Thu Rộng Còn Truyền Sử Xanh

Mọi Năm Duỗi Suốt Thiên Thanh
Trên Vòm Thời Đại Đi Quanh Vòng Tròn
Rách Quần Quý Đạo Chon Von
Tan Vành Hoa Nguyệt Mọi Còn Nguyên Tiêu

Mọi Sương Sớm Mọi Nắng Chiều
Mọi Thu Gió Muộn Mọi Vèo Sang Đông
Bên Minh Phố Thị Vời Trông
Mọi Đâu Ngờ Có Một Dòng Anh Em

Đồng Tông Anh Mọi Trung Niên
Mọi Thy Sỹ Mọi Một Miền Là Anh
Sinh Bình Thy Dựng Xuân Xanh
Vì Em Mọi Nhỏ Nên Anh Điều Tàn

Đất Về Sử Lịch Hồng Hoang
Bên Bờ Hỗn Độn Anh Càng Nhớ Em
Giờ Đây Giữa Phố Lênh Đênh
Hàng Thơ Cho Mọi Viết Nên Lạ Lùng

Anh Ngồi Khóc Suốt Đêm Đông
Canh Trường Thế Dạ Vần Mông Mọi Ồi
Gọi Em Mọi Khắp Phương Trời
Khắp Phương Đất Khắp Mọi Lời Lỏ Gõ

Chấp Tay Anh Nguyện Xô Bò
Nghìn Thu Lăn Lóc Lỏ Gõ Tặng Em

[Chiều đông ↑](#)

Bảy giờ nghỉ hoặc trở cơn
Mù sương méli-te lá cồn thô sơ
Viết câu giữa tiếng lu mờ
Mưa nguồn bỏ lại tự giờ trở đi

Trên đồng đầy ải hoa thi
Tiếng than đầu ngọn cây gì trở bông
Rừng chanh trái núi hương đồng
Gò sương nội cỏ lục hồng rủ nhau

Tám giờ vội vã đi mau
Từ tân thanh lại nguyên màu đêm nay
Mù sương ký ức thở dài
Giờ ôi bảy tám quên ngày xa đêm

Sáu giờ trở lại ghi thêm
Giòng hoang dại đã chảy bên miền này
Núi rừng trở lại đêm nay
Mù sương sắp tới bỗng ngày thơ cười

Cổ sử mai sau ↑

Bảy giờ beo gấu lia non
Hùm thiêng ở lại rừng còn đau thương
Phối xanh phiền nhiễu đôi đường
Sóng sông triều biển hý trường hoàng hôn

Ngón tay dẹt lựa vô hồn
Sử xanh mắt điệu vì còn phiêu du
Chim xa cất cánh bay vù
Nhớ lâm tuyền mộng đất phù du hoa

Giật mình lá cỏ tháng ba
Dưới sương cổ độ giang hà kiếm nhau
Lỡ làng câu chuyện từ bao
Ngựa về núi đá thông đầu thai hương

Xa nhau mây biển trắng nguồn
Tro tàn hy lạp mang buồn bữa nay
Sáu giờ giấc ngủ phối thai
Bình minh cổ sử nổi tay lên đường

Dậy từ cổ mộ ca sương
Trời xa đất mãi nên thường nhớ nhau

Có lẽ (I) ↑

Người nằm ngủ thấy gì
Thấy rất nhiều nắng lạ
Những chùm bông rất xanh
Có lẽ bông là lá
Người nằm ngủ thấy gì
Chẳng thấy gì hết cả
Ngài thử nằm ngủ đi
Đừng hỏi gì hết cả